

واکنش

بیانیه متخصصان حوزه سلامت روان

احساس ناامنی روانی ملی

● جمعی از متخصصان حوزه سلامت روان درباره آسیب‌های روانی-اجتماعی وقایع اخیر و لزوم اهتمام جدی بر بازسازی و ترمیم آنها در رسانه‌های اجتماعی بیانیه‌ای منتشر کرده‌اند.
بخش‌هایی از این بیانیه به ادامه می‌آید:
«در این روزهای پرتنش و روان‌فرسا، که جراحات‌هایی هولناک بر روان جامعه‌ی ایرانی فرود آمده است، اعماق فاجعه در سطوح فردی و اجتماعی می‌توانند فراتر از تاب‌آوری و هضم‌پذیری مردمان دردمند ایران‌زمین گردد و این مساله می‌تواند موجب بروز کنش‌هایی ویرانگر و پرخاشک‌رانه شود و گفت و شنید در فضایی فرهنگی را بین حاکمان و مردمان ناممکن سازد و می‌تواند به عقب‌گردی فرهنگی بینجامد و خشونت‌هایی نامتدانانه را رقم زند.
ملت ایران اگرچه سال‌هاست که به گونه‌ای مستمر استرس‌های حاد و مزمن روانی را پشت سر نهاده، اما امروز سوگووار فقدان نه فقط عزیزان با جان برابرش، که عزیزتر از جانش نیز هست.

ما متخصصین حوزه‌ی سلامت روان -که کاملاً متأثر از امر سیاسی و اجتماعی است-، از تصمیم‌گیران محوری کشورمان می‌خواهیم، تا به اصلاح و بازسازی گفتمان و رابطه‌ی خود با مردمانی بنشینند، که امروزه بسیار دردمند و روان خسته‌ی آسیب‌های روانی-اجتماعی‌ای هستند که بر سر ایشان آوار شده است؛ با شنیدن و پذیرش کاستی‌ها و پوزش‌خواهی در گفتار و کردار، التیامی بر آلام جامعه عرضه دارند و بستر بالندگی و پویایی روان و فرهنگ را در جامعه‌ی امروز ایران فراهم آورند».
چندی پیش الهام فخاری، عضو و نایب‌رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران، ری و تجریش، در جلسه شورا گفت و بعدتر نیز در رشته توییتری نوشت: «پس از مذاکره با اداره کل سلامت و شهرداری تهران، سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره کشور مقرر شد ضمن فراخوان روان‌شناسان، روان‌پزشکان و مراکز مشاوره داوطلب، ارائه خدمات روان‌شناسی بحران و مشاوره رایگان شهروندان در این روزهای سخت فراهم شود. روان‌شناسان، مددکاران اجتماعی و مشاوران همکار با شهرداری تهران، در سرای محلات و خانه‌های سلامت آماده ارائه خدمت برای مشاوره و روان‌شناسی اختلالات پس از بحران هستند. روان‌شناسی بحران، آزمون شخصیت نیست. پروتکل درمان و پیشگیری روان‌شناختی سوگ و بحران کاری در سراسر جهان این روزها از سوی متخصصان برای مردم و خانواده‌های قربانیان در جریان است.»

پیشخوان

شماره‌های پیاپی ۳۶۷ و ۳۶۸، آذر و دی ۱۳۹۸ مجله «جهان‌کتاب» در ۷۶ صفحه، با مطالبی از پرویز دوابی، گللی امامی، عبدالله کوثری و کامیار عابدی منتشر شده است.

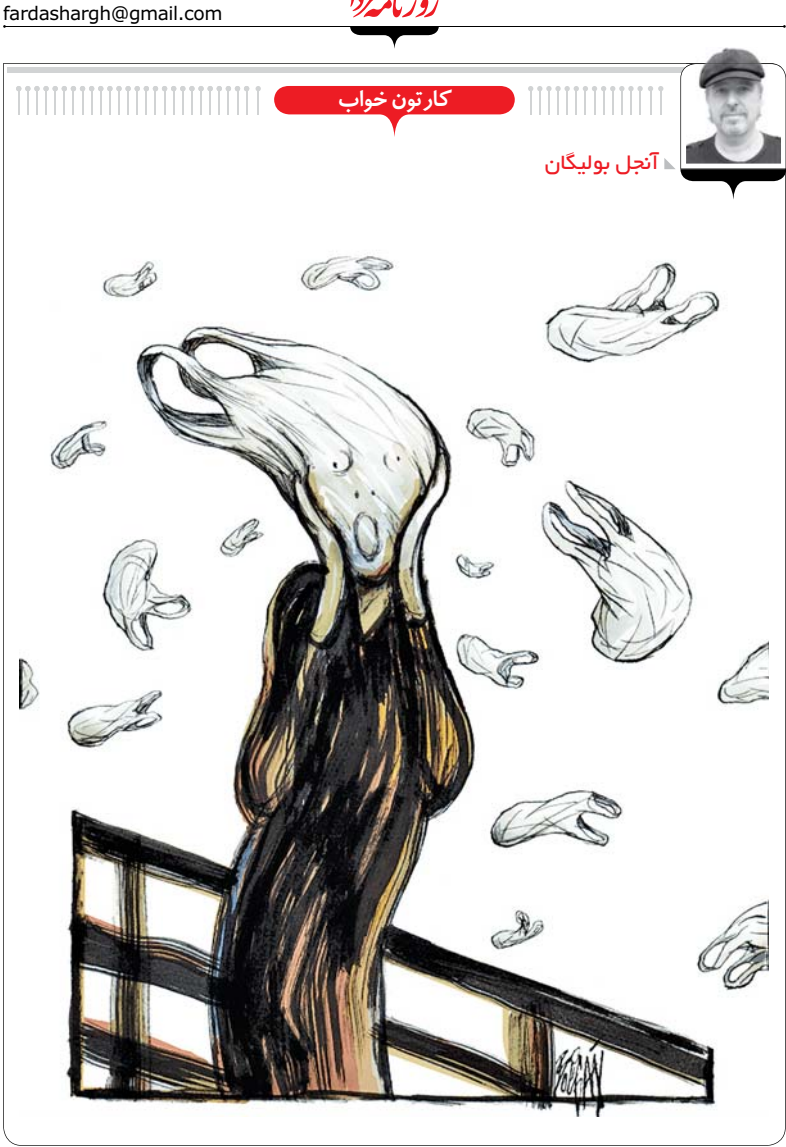
«جمال... جمال»، ناهه‌ای از پرویز دوابی؛ سیمینای نویسن شناخته‌شده کشورمان، یکی از مطالب آغازین این شماره جهان کتاب است. همچنین «یادداشت‌هایی برای خاطراتی که هرگز نخواهم نوشت» به قلم زرژ آمداد و ترجمه محمدالله کوثری، «یک داستان به نام باز» به قلم لودمیلای پتروشوسکایا و ترجمه پرتو شرعیتمداری، «خاطرات تاج‌السلطنه جعلی است» نوشته ناصرالدین پروین، «در جست‌وجوی خاستگاه» نوشته کاوه بیات، «فروپاشی» نوشته معصومه علی‌اکبری و «تاریخ نویسن به روایت الکس ییویچ» به قلم اورلاندو فیگس و ترجمه گلی امامی در این شماره آمده است.
از دیگران مطالب جهان کتاب می‌توان به «باز هم کار کار انگلیسی هاست»، نوشته توفان گرکانی، «چپ‌گرایان افغانستان» نوشته مجید رهبانی، «کنجکاوای ایراد من است!» نوشته فرخ امیرفریار، «علم دینی و علم غیردینی» نوشته محمدرضا توکلی‌صابری، «به مرگ قصه زندگی می‌گویم» نوشته طلیعه خادمیان، «بر شانه غول‌های شکست‌خورده» نوشته آرش رضایور، «دو پسوند» قافیه ابتکارآمیز (از سنایی غزنوی تا سمندر شیرازی)، «نوشته کامیار، «مظاهر مصفا شاعری قوی‌دست در اسلوب قدما، اما مغم‌گر» نوشته محمدرضا توکلی‌صابری، «به مرگ قصه زندگی قلم اولویوه مولن و ترجمه عباس آگاهی، «آنچه هویت مطالبه می‌کند/ فرانسیس فوکویاما علل به‌توقیف افتادن پایان جهان را توضیح می‌دهد» نوشته لوئیس مند و ترجمه سعید پزشک، «حاکایت ناگامان قلم.../ چه شد که صفحه سفید ماند؟» به قلم کریستوفر زر و ترجمه زندگی شرعیتمداری اشاره کرد. در شمارهٔ ۳۶۷ و ۳۶۸ همچنین مطالبی همچون «هزارویک داستان» نوشته زری نعمی، «بیشتر از نوستالژی، معرفی کوتاه، تازه‌های بازار کتاب» نوشته فرخ امیرفریار و درگذشتگان آمده است.

شترخوار

www.sharghdaily.ir

شنبه ۲۸ دی ۱۳۹۸ • ۲۲ جمادی‌الاول ۱۴۴۱ • ۱۸ ژانویه ۲۰۲۰ • سال هفدهم • شماره ۳۶۲۶ • ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۲:۱۵ • اذان مغرب ۱۷:۳۶ • اذان صبح فردا ۵:۴۵ • طلوع آفتاب ۷:۱۲

روزنامه‌فردا

کارتون خواب

آتجل بولیگان

پرواز ۷۵۲

بورسیه به یاد قربانیان

در روز رنج گذشته چندین مراسم خاص قربانیان پرواز اوکراینی در گوشه‌وکنار جهان برگزار شده و البته چند بورس تحصیلی نیز به یاد این جان‌باختگان در دانشگاه‌های کانادا اختصاص داده شده است.
دانشگاه تورنتو چندی پیش ضمن ابراز همدردی با خانواده‌های قربانیان گفته است که برای گرامیداشت یاد از دست‌رفته‌ها، این بورسیه تحصیلی را برای دانشجویان مقطع کارشناسی و کارشناسی‌ارشد راه‌اندازی کرده است.
هشت نفر از قربانیان، از جمله شش دانشجو،عضوی از جامعه دانشگاه تورنتو بودند.
این دانشگاه اعلام کرده است که تا ۲۵ هزار دلار اول، سه‌برابر هر مبلغ اهدایی به این بورسیه را به آن می‌افزاید و پس از آن، مبلغی برابر با مبلغ اهدایی را به بورسیه خواهد افزود.
این بورس تحصیلی مبتنی بر نیاز است و به کسانی که نیاز مالی دارند اعطا می‌شود.
معمولا مدت‌زمان این بورسیه‌ها، یک سال است.
همچنین دانشگاه واترلوی کانادا اعلام کرده به نام «مرضیه فروتن» با اجازه خانواده‌اش و به منظور ادای احترام و گرامیداشت این دانشجوی درخشان وی دانشجوی مقطع دکتری رشته جغرافیای یک بورس تحصیلی تکمیلی این دانشگاه را به نام

تجربه دیگران

راهپیمایی زنانه
ایستنا: اولین راهپیمایی فضایی در سال ۲۰۲۰ به دومین مورد در تاریخ فضانوردی تبدیل شد که از سوی زنان فضانورد انجام می‌شود. این راهپیمایی از سوی «جسیکا میر» و «کریستینا کوخ»، فضانوردان مقیم ایستگاه فضایی بین‌المللی، برای جایگزین کردن باتری‌های خورشیدی از ایستگاه (ISS) بیرون آمدند تا نخستین راهپیمایی فضایی سال ۲۰۲۰ میلادی کاملاً زنانه برگزار شود و از ساعات ابتدایی چهارشنبه آغاز شد و به وسیله ناسا در سراسر جهان پخش زنده شد.
به گزارش ناسا «میر» و «کوخ» پیش از این در اکتبر سال گذشته اولین راهپیمایی زنانه را انجام دادند و تاریخ‌سازی کردند.
یک راهپیمایی فضایی کاملاً زنانه برای قبل از اکتبر سال گذشته برنامه‌ریزی شده بود که به دلیل کمبود لباس فضایی مناسب لغو شد. طبق گزارش CNN، در این راهپیمایی فضایی فقط بخشی از این عملیات انجام شد و ایمن باتری‌ها در راهپیمایی بعدی که برای روز دوشنبه برنامه‌ریزی شده است، به طور کامل نصب خواهند شد.
راهپیمایی فضایی، فعالیت بیرون از سفینه، یا فعالیت بیرون‌ناوی (EVA) به عملیات خروج فضانورد از فضاییما گفته می‌شود. این اصطلاح نه فقط برای فضانوردانی که

نظری وجود دارد مبنی بر اینکه اعتراضات و مطالبات مختلف در این چند وقت، به‌ویژه پس از برقراری مجدد تحریم‌های ترابمی و وخامت اوضاع اقتصادی، تا حد زیادی روشن و مشخص هستند، با وجود این، پاسخ‌های مقامات یا خیلی کم‌رنگ است یا اصولا پاسخی داده نمی‌شود.
در این یادداشت کمی این مسئله را با توجه به سازوکار نهادی سیاسی تشریح می‌کنیم، هرچند عوامل این مسئله تنها محدود به این عرصه نمی‌شود.
اول بپردازیم به طرف‌های معترض و نوع اعتراض را روشن کنیم. از آخرین اعتراض سیاسی گسترده که در سال ۱۳۸۸ روی داد، حدود ۱۰ سالی می‌گذرد و پس از آن در انتخابات مختلفی که برگزار شده مردم تا حد مناسبی شرکت کرده‌اند و به هر دلیل، بحران سیاسی جدی پیش نیامده است. پس فعلاً می‌توانیم فرض کنیم که اعتراضات اخیر چندان مایه و محتوای سیاسی ندارد و با وجود آنکه در تصویرسازی‌های رسانه‌ای آن‌ور آبی، شعارهایی با رنگ‌وبوی تند سیاسی تعدماً به عنوان بخش اصلی اعتراض نشان داده می‌شود، اما این مسئله فعلاً چندان جدی نیست.
یک دلیل برای چنین اظهارنظری، پیوند میان طبقه متوسط و مطالبات سیاسی حال چه از نوع اصلاح‌طلبانه و چه از نوع رادیکال است.
به نظر می‌رسد در حوادث سال‌های ۹۶ و ۹۸ همراهی و مشارکت طبقه متوسط وجود ندارد و اگر هم لایه‌هایی از این طبقه درگیر این اعتراض هستند، این درگیری بیشتر از نوع کشگری سیاسی در فضای مجازی است و حضور عینی جدی ندارد زیرا اثر چندانسی از پیوندهای وثیق و مستحکمی میان گروه‌های فرودست و طبقه متوسط

برای تجمیع درخواست‌ها و کانالیزه‌کردن آنها نیست.

دوم، حال که تکلیف نوع معترضان را تا اندازه‌ای روشن کردیم، باید کمی بیشتر درباره آنها توضیح داد. فرض ما این است که اعتراضات اخیر مربوط است به گروه‌های تهیدست و زحمتکشی که تنها عامل اشتراک آنها، شرایط فقر و نداری است، وضعیت مشترکی که امکان می‌دهد آن را به عنوان طبقه فرودست و تحت فشار دسته‌بندی کرد با تذکر این نکته که این گروه‌بندی از نوع، محقق ساخته است و درحال حاضر پیوندهای میان تهیدستان برای کنش جمعی وجود ندارد یا ضعیف است. واقعیت آن است که تورم و گرانی بیشترین فشار را روی این گروه‌ها می‌آورد و دستمزدهای اندک آنها تاب تحمل قیمت‌های افسارگسیخته مسکن، ارزاق و حمل‌ونقل را ندارد؛ بنابراین دور از انتظار نیست که با توجه به نبود دورنمای روشن برای بهبود اوضاع، صدای اعتراض و فریادهای این طبقه با افزایش وخامت شرایط اقتصادی، بیشتر و بلندتر شود.

سوم، نهادهای سیاسی مانند احزاب با کارکردهایی مانند تسهیل‌کنش‌گری سیاسی و تنظیم‌گرش قدرت میان نخبگان در سپهر سیاسی ایران خوب کار نمی‌کنند. احزاب و گروه‌های سیاسی با وجود آنکه عاوانی مانند اصلاح‌طلب و اصولگرا یا هر دو را با هم یکد می‌کنند، دستور کارهای دقیق و مجزا از یکدیگر ندارند، بیشتر حول افراد محبوب و شبه‌کارزیماتیک شکل گرفته‌اند و معمولاً در ماه‌های نزدیک به انتخابات مهم از پبله خفتگی به‌در آمده و به شتاب لیست یا کاندیدا به انبوه رای‌دهندگانی که کنش سیاسی خود را محدود به همان روز انتخابات کرده‌اند، می‌دهند. به سبب نداشتن گروه رای‌دهندگان ثابت، مهم‌ترین تدبیر اصلاح‌طلبان به‌راه‌انداختن موج‌هایی است که با صورت‌بندی انتخاب میان بد و بدتر، انگیزه کافی را برای توده‌های بی‌تفاوت به‌منظور شرکت در انتخابات و رای به کاندیدا یا کاندیداهای

تشکل‌ها

کدام دستگاه، کدام متولی

مخالفتان و موافقان خود را دارد و در مورد مرزبندی آن وحدت رویه و نظر وجود ندارد. در این بین از قول وزیر کشور نقل شده که حدود ۶۳ هزار تشکل مردمی وجود دارد. با توجه به این تنوع تعداد و موضوع باید به این فکر کرد که چه تعداد ساختار اداری باید ایجاد شود تا بتوان بر همه آنها نظارت پاسخ‌گو ایجاد کرد؟ سؤال دیگر این است، در انتخابات اخیر شورای توسعه تشکل‌های مردم‌نهاد وزارت کشور چهار نماینده‌ای که انتخاب شدند تا چه میزان بر این تنوع موضوعات اشرف دارند که بتوانند برای آن سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی و اعمال نظارت کنند؟ از این دسته چالش‌ها و پرسش‌ها زیاد است که عدم بررسی و موشکافانه آن موجب تصویب لایحه‌ای غیرفراگیر و یک‌جانبه‌نگر می‌شود که مضطل دیگری بر مشکلات امروز خواهد افزود. پیشنهاد می‌کنیم اولاً اصل موضوع ضرورت، علت و چگونگی دخالت دولت در امر تشکیل مؤسسات مردم‌نهاد و نظارت بر آن در هیئت دولت به بحث گذاشته شود، به صورتی که در پایان بررسی دستگاه‌های دولتی از آن تبعیت کنند و هرکس به دنبال اعمال نظر خود نباشد. ثانیاً به این واقعیت توجه کنند که آیا امکان سپردن همه امور صدور پروانه فعالیت و نظارت بر هزاران تشکل با صدها موضوع به یک دستگاه دولتی، شدنی است و چه سازوکاری را می‌طلبید و چه هزینه‌ای را بر دوش دولت و مردم می‌گذارد؟ آیا منطقی نیست که بخش‌های مهم این موضوع را که واقعاً ضرورت امتی و اطلاعاتی دارد به خود سمن‌ها بسپاریم؟ به این موضوع هم توجه کنیم که به دلیل ناپسامانی‌های موجود، هر چندوقت یکی از دستگاه‌های خضولتی و امثالهم به گفته خودشان از روی لاسوری و احساس مسئولیت، خودشان را متولی سازمان‌دان، آموزش‌دادن و توانمندکردن مؤسسات معرفی می‌کنند، چرا؟ ضمن احترام به تلاش‌های انجام‌شده، در پایان یادآور می‌شوم، اگرچه ساماندهی فعالیت تشکل‌های مردم‌نهاد امری کاملاً ضروری است که باید به آن پرداخته شود، اما اقدام مطالعه‌ننده و به دور از خرد جمعی مشکل را حل نمی‌کند، بلکه به دامنه آن خواهد افزود.

«**عضو هیئت‌مدیره شبکه ملی خبریه‌های حامی انیام**

انتاق

آنها در علوم پزشکی وجود ندارد. بر همین اساس تأمین این مایع حیات‌بخش استمرار حضور مردم را برای اهدای خون می‌طلبد. دکتر بشیر حاجی‌بیگی در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به وضعیت رو به افزایش ذخایر خون و فراورده‌های خونی در مناطق سبلایی کشور، از همراهی و حضور مردم برای تأمین خون مورد نیاز بیماران در سیستان‌وبلوچستان خبر داد و گفت: «با توجه به همراهی ااهدانندگان خون و پتانسیل شبکه خون‌رسانی کشور، خون مورد نیاز مراکز درمانی سیستان‌وبلوچستان تأمین شده است و درحال‌حاضر نگرانی‌ای از بابت تأمین خون در این استان وجود ندارد». وی افزود: به‌طورکلی وقوع سیل و سردشدن هوا میزان مراجعه مردم به مراکز انتقال خون را تحت‌تاثیر قرار می‌دهد، اما حضور مردم تمام نگرانی‌ها را در خصوص تأمین ذخایر برطرف کرده است.

حسین ایمانی‌جاجرمی جامعه‌شناس

نبی‌الله عشقی‌ثانی»

این روزها لایحه‌ای در کمیسیون‌های مجلس در حال بررسی است که مسئولیت صدور پروانه فعالیت و نظارت بر تشکل‌های مردم‌نهاد به وزارت کشور واگذار شود. این لایحه برای بازبینی و اعمال آخرین نظرات و پیشنهادها به دولت بازگردانده شده است. وزارت کشور نیز برای اعمال آخرین نظرات دستگاه‌های ذی‌ربط و مشورت با نمایندگان تشکل‌ها جلساتی را برگزار می‌کند که جای تقدیر و تشکر دارد. برای استحضار بیشتر تشکل‌های اجتماعی و دل‌بستگان به مؤسسات مردم‌نهاد و دعوت آنان برای مشارکت در این فرایند تصمیم‌گیری، جایگاه موجود متولیان مؤسسات خدمات اجتماعی را بررسی می‌کنیم.
قدیمی‌ترین سازمانی که خود را متولی موضوع می‌داند، نیروی انتظامی جمهوری اسلامی است که با اتکا به بند ه ماده ۶ آیین‌نامه اصلاحی مواد ۵۸۴ و ۵۸۵ قانون تجارت مصوب ۱۳۳۷ سالیان درازی است که برای متقاضیان ایجاد مؤسسات مردم‌نهاد پروانه فعالیت صادر می‌کند. سازمان بهزیستی کشور با استاندارد به بند ۱۳ ماده ۲۶ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت برای مؤسساتی که در چارچوب اهداف بهزیستی فعالیت می‌کنند پروانه فعالیت صادر می‌کند. وزارت کشور و استانداری‌ها و فرمانداری‌ها با استناد به مصوبه شماره ۳۱۲۸۱ ت ۲۷۸۶۲ مورخ ۸۴/۵/۸ هیئت وزیران خود را متولی این مسئولیت می‌داند و پروانه فعالیت صادر می‌کند. وزارت ورزش و جوانان نیز از منظری دیگر خود را در بخشی از این موضوع مسئول می‌داند.
وقتی به مجموعه عملکردها، چالش‌ها، بالذکیفیه‌ها و موازیکاری‌های چند دستگاه دولتی مذکور نگاه می‌کنیم، باید از دولت به‌خطر احساس مسئولیت برای ساماندهی مؤسسات مردم‌نهاد تشکر کرد. اکنون باید به این موضوع بیندیشیم درحالی‌که معمولاً برخی از دستگاه‌ها از مسئولیت‌های قانونی خود شانه خالی می‌کنند تا وظیفه سازمانی‌شان را به گردن دستگاه دیگر بیندازند، این موضوع مجوز فعالیت

درخواست برای اهدای خون

در شبکه‌های اجتماعی اعلام شده است که ذخایر خون برای سیل‌زدگان استان سیستان‌وبلوچستان رو به تنهاست و درخواست شده که برای این کمبود مردم اقداماتی کنند. در این زمینه البته مسئولان معتقدند مشکلی از نظر تأمین خون در مناطق سیل‌زده وجود ندارد، ولی نیاز به خون همیشگی است. اما دکتر سعید لک که برای بررسی و ارزیابی نیازهای مناطق سیل‌زده و انجام هماهنگی‌های لازم برای امدادرسانی به همراه تیم مدیریت بحران پرستاری عازم استان سیستان‌وبلوچستان شده است. وی با اشاره به نیازهای بهداشتی و مراقبتی مناطق سیل‌زده گفت: «آب آشامیدنی، غذای کنسروشده و دیگر اقلام غذایی از اولویت‌های روستاهای سیل‌زده است». نماینده معاونت پرستاری در پایان اظهار کرد: «هم‌وظطان تقاضا داریم با توجه به نیاز بیماران خاص، برای اهدای خون به مراکز